

ผลการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

The Learning Achievement by using Creativity-Based Learning (CBL) with Infographic media in Thai Literature Learning management of Mattayomsuksa 1 Students

อรวรรณ อุดมสุข¹

Orawan Udomsuk

กฤตยากาญจน์ โตพิทักษ์²

Krittayakan Topithak

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิก 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนของนักเรียนที่มีพื้นความรู้เดิมแตกต่างกัน 3) ศึกษาความพึงพอใจในการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิก กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนระหานวิทยา อำเภอบึงสามัคคี จังหวัดกำแพงเพชร จำนวนนักเรียน 33 คน

¹นิสิตปริญญาโท หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

²อาจารย์ที่ปรึกษา

ได้มาโดยการใช่วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิก จำนวน 6 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิก ซึ่งแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ คือ 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเท่ากับ 18.85 ซึ่งสูงกว่าก่อนเรียนเท่ากับ 9.24 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 2) นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้แตกต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มที่มีความรู้เดิมสูงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่มีความรู้ปานกลางและต่ำ และนักเรียนกลุ่มที่มีพื้นฐานความรู้ปานกลางมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนหลังได้รับการจัดเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิกโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.34, S=0.21$) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ระดับมาก (3.5) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน, สื่ออินโฟกราฟิก,
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย

Abstract

The objectives of the studies were 1) to compare the outcome in learning achievement in Thai literature of Mattayomsuksa 1 between before and after learning by using Creativity-Based Learning (CBL) with Infographic media 2) to

compare the outcome on learning achievement in Thai literature of Mattayomsuksa 1 students after learning of student who had different prior knowledge 3) to study student's satisfaction in learning Thai literature after taught by Creativity-Based Learning (CBL) with Infographic media. The samples used in this research were Mattayomsuksa 1/2 students second semester, academic year 2563 of Rahan Wittaya School, Bungsamakhee District, Kamphaeng Phet Province acquired by cluster random sampling by drawing lots for 1 room, the number of students was 33. The tools were used in this research were 1) Lesson plan using Creativity-Based Learning (CBL) with Infographic media, 6 units. 2) Thai Literature achievement test between before and after learning, learning management is a Multiple-Choice test made with 4 choices for 30 items. 3) Satisfaction Survey of Mattayomsuksa 1 in learning by using Creativity-Based Learning (CBL) with Infographic media which made with 5 degrees (Rating Scale) and the check list for 11 items. Data was analyzed using frequency, percentage, t – test (dependent Samples) and One-Way ANOVA.

The results of the study were as follows:

1) The Learning achievement of Mattayomsuksa 1 students by using Creativity-Based Learning (CBL) with Infographic media in learning management was found that the post-test results were higher than the pre-test. The average score of pre-tests was 9.24 and post-test was 18.85 statistically significant at .05 level.

2) The comparison results in learning achievement in Thai literature of Mattayomsuksa 1 distinguished by pair was indicated

that students who had high-level prior knowledge had a higher learning achievement result than the low-level prior and higher than the medium-level students statistically significant at .05 level and the medium-level prior knowledge students had the learning achievement result than the low-level prior knowledge students statistically significant at .05 level.

3) The results of Mattayomsuksa 1 students' satisfaction in learning Thai literature by using Creativity-Based Learning (CBL) with Infographic media was found that the overall was at the high level by mean ($M=4.34$, $S=0.21$) which was at the high level (3.5) statistically significant at .05

Keywords: Creativity-Based Learning (CBL), Infographic media, Learning achievement in Thai literature

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีต่อกันเป็นเครื่องมือที่มนุษย์ใช้ในการแสวงหาความรู้และประสบการณ์เพื่อพัฒนาตนเองให้ทันต่อการเหตุการณ์บ้านเมืองและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ดังที่ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551, หน้า 5) กล่าวว่า ภาษาไทยมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตและแสดงถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน คนไทยจึงต้องตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทยและทำความเข้าใจถึงหลักเกณฑ์ทางภาษาตลอดจนมนุษย์ใช้ภาษาสร้างสรรค์วรรณคดีเพื่อบันทึกประสบการณ์และจินตนาการ จึงมีผู้เปรียบวรรณคดีว่าเป็น “กระจกสะท้อนชีวิต” และสังคมแต่ละยุคสมัย

ด้วยเหตุนี้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 จึงได้กำหนดตัวชี้วัดของการศึกษาวรรณคดีและวรรณกรรมไว้ในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม และกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ของผู้เรียนไว้ว่า ผู้เรียนต้องเข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็น

คุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 20) ถึงแม้ว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 จะให้ความสำคัญและส่งเสริมการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรมมากเพียงใดแต่สภาพการเรียนการสอนวรรณคดีก็ยังประสบปัญหาหลายประการ ดังเช่น ปัญหาการเรียนการสอนและสื่อการสอน ดังที่ พรณรอง รัตนไชย (2555, หน้า 142) กล่าวว่า ครูส่วนใหญ่ใช้สื่อการเรียนการสอนไม่หลากหลาย ใช้หนังสือแบบเรียนมากเกินไปโดยไม่มีการนำสื่อเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนอีกทั้งขาดกิจกรรมที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ ทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

จากค่าเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ โดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พบว่า ผลการสอบของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนระหานวิทยา ประจำปีการศึกษา 2562 รายวิชาภาษาไทย สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 78.30 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน แม้ว่าคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนจะอยู่ในเกณฑ์ดี แต่การพัฒนาคุณภาพนักเรียนในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรมตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถือเป็นแนวทางที่น่าสนใจในการยกระดับคุณภาพการศึกษาในด้านนี้

ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญจึงได้ศึกษาเกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอนภาษาไทยที่สามารถส่งเสริมทักษะด้านการคิดนำมาประยุกต์ใช้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย โดยศึกษารูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity-Based Learning : CBL) ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนการสอนใหม่ที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของประเทศไทย เพื่อให้ครูผู้สอนใช้เป็นแนวทางในการออกแบบการสอนใช้ความคิดอย่างสร้างสรรค์ที่มีอยู่แล้วโดยธรรมชาติ เป็นเครื่องมือให้เกิดการเรียนรู้ที่สนุกสนาน ทำลาย เกิดผลลัพธ์ครบด้านตามหลักการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โครงสร้างหลักของการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน พัฒนามาจากโครงสร้างการเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) และแนวทางการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์แบบความคิดแนวนาน (Parallel Thinking) ของ เอ็ดเวิร์ด เดอ โบโน

ซึ่งเป็นหนึ่งในรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning Model) การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานจะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะที่จำเป็นต่ออนาคตเพื่อก้าวเข้าสู่งานใหม่ที่จะมาถึง ได้แก่ ทักษะด้านการค้นคว้า ทักษะการคิด และทักษะการทำงาน ฯลฯ รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานประกอบด้วย กระบวนการ (Process) และการสร้างบรรยากาศ (Context) จากผลการวิจัยของสถาบันวิจัยห้องเรียนแห่งอนาคต พบว่าผลสำเร็จของการนำ CBL ไปใช้ คือ ผู้เรียนสนุก ผู้สอนตื่นตัว เป็นรูปแบบการสอนที่พัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ได้จริง (วิริยะ ฤชชัยพาณิชย์, 2562, หน้า 28-32) และเพื่อให้เข้ากับยุคศตวรรษที่ 21 ผู้วิจัยจึงสนใจสื่อการสอนที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยการนำสื่ออินโฟกราฟิกมาช่วยในการออกแบบเนื้อหาหรือข้อมูลเพื่อให้เนื้อหาสั้นกระชับเข้าใจง่ายและน่าสนใจ ซึ่งงานวิจัยที่พบได้แก่ งานวิจัยของ Netty Apriyanti (2018, หน้า 14) เรื่อง ความต้องการการวิเคราะห์สื่ออินโฟกราฟิกโดยใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้วิชาฟิสิกส์ ของนักเรียนมัธยมศึกษา ในประเทศอินโดนีเซียซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ตลอดจน ครูทุกคนในเขตซัมบาสต้องการสื่ออินโฟกราฟิกในการเรียนรู้วิชาฟิสิกส์ และสื่ออินโฟกราฟิกที่จำเป็นคืออินโฟกราฟิกที่สามารถแสดงด้วยสมาร์ทโฟนได้เนื่องจากไฟล์สมาร์ทโฟนจะเป็นเครื่องมือสำหรับนักเรียนในการเรียนรู้อย่างอิสระและทำให้การเรียนรู้มีความยืดหยุ่นมากขึ้น ดังจะเห็นได้ว่าสื่ออินโฟกราฟิกจะช่วยกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ของผู้ที่พบเห็น ดังนั้นการวิเคราะห์ข้อมูลและการออกแบบอย่างสร้างสรรค์จึงเป็นหัวใจสำคัญในการออกแบบอินโฟกราฟิก สามารถจุดประกายให้ผู้อ่านอินโฟกราฟิกเกิดความคิดสร้างสรรค์ได้ ซึ่งในปัจจุบันอินโฟกราฟิกถือเป็นสื่อใหม่ที่กำลังได้รับความนิยมในวงการโฆษณา และถูกนำไปใช้ในหลาย ๆ ด้าน เช่น ป้าย แผนที่ สถิติศาสตร์ ข้อมูล ทางคณิตศาสตร์ การณรงค์เชิญชวน เป็นต้น ดังนั้นใช้อินโฟกราฟิกมาประยุกต์เป็นสื่อ นำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนจึงเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์

จากความสำคัญดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความมุ่งมั่นที่จะใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ สื่ออินโฟกราฟิกมาจัดกิจกรรมการ

เรียนการสอน เรื่อง ภาพยนตร์ พระไชยสุริยา ที่หลักสูตรได้กำหนดให้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีเนื้อหาเป็นนิทาน คำที่ใช้เป็นคำไทยง่าย ๆ มีสัมผัสคล้องจอง มีความดีเด่นทั้งด้านการใช้ถ้อยคำและสำนวนโวหาร และยังได้เรียนรู้เกี่ยวกับมาตราตัวสะกดและลักษณะของการแต่งคำประพันธ์ประเภทภาพยนต์ อีกทั้งได้ข้อคิด คติธรรมจากเนื้อเรื่องอีกด้วย (พองจันทร์ สุขยิ่ง, กัลยา สหชาติโกสีห์, ศรีวรรณ ช้อยหิรัญ, ภาสกร เกิดอ่อน และรวีวรรณ อินทรประพันธ์, 2562, หน้า 57) ผู้วิจัยจึงเลือกวรรณคดีเรื่องนี้มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อเป็นการพัฒนาการเรียนของผู้เรียนให้เกิดประสิทธิภาพและเป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรมให้สูงขึ้นอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิก
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนของนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมแตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนหลังได้รับการจัดเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิก

กระบวนการวิจัย หรือ วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร และ กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ของโรงเรียนระหานวิทยา อำเภอบึงสามัคคี จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 5 ห้อง จำนวน 189 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ของโรงเรียนระหานวิทยา อำเภอบึงสามัคคี จังหวัดกำแพงเพชร ได้มาโดยการ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ด้วยวิธีจับสลาก จำนวน 1 ห้อง จำนวนนักเรียน 33 คน

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทย ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิก จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง ประกอบด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องเล่าความเป็นมา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ลักษณะคำประพันธ์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 คำศัพท์พหูพจน์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เนื้อเรื่อง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 สร้างสรรค์กายด้วยโวหารภาพพจน์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 การวิเคราะห์คุณค่าวรรณคดี

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยก่อนและหลังเรียน การจัดการเรียนรู้ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

2.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้าง

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาและตัวชี้วัดเรื่องการจัดการเรียนรู้วรรณคดีเรื่อง กาพย์พรไชยสุริยา

2.2 สร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบ ตามแนวคิดของ Bloom ซึ่งกำหนดพฤติกรรมการเรียนรู้ไว้ 6 ระดับ คือ ด้านความรู้ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ ด้านการวิเคราะห์ ด้านการประเมินค่าและด้านการสร้างสรรค์

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยที่เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก จำนวน 70 ข้อ ให้ครอบคลุมตัวชี้วัด โดยแต่ละข้อ ให้มีตัวเลือกที่ถูกต้องที่สุดเพียง 1 ตัวเลือก และเลือกใช้แบบทดสอบฉบับจริง จำนวน 30 ข้อ

2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบการใช้ภาษาความถูกต้องของข้อคำถาม จากนั้นปรับปรุงและแก้ไขตาม

คำแนะนำ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

2.5 วิเคราะห์ข้อมูลหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เลือกข้อสอบที่มีค่า IOC มีค่าระหว่าง 0.50–1.00 เป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ IOC จากผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านมีผลประเมิน IOC มีค่าอยู่ระหว่าง 0.60 –1.00

2.6 วิเคราะห์ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายข้อ แล้วพิจารณาคัดเลือกข้อสอบที่เหมาะสมไว้ โดยถือเกณฑ์ค่าความยากง่าย (p) ตั้งแต่ 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 – 1.00 (อนวัต คุณแก้ว, 2562, หน้า 205-206) จะเป็นแบบทดสอบที่สามารถนำไปใช้ได้จริง โดยมีผลการประเมินค่าความยาก (p) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.52-0.79 และค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.24 - 0.42

2.7 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder Richarson (อนวัต คุณแก้ว, 2562, หน้า 219) ปรับปรุงและได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.81 จากนั้นจัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิก ซึ่งแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น แบบมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง

3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิกซึ่งประกอบด้วยข้อคำถาม 10 ข้อ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ของลิเคิร์ต (Likert) เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

3.3 เสนอแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าด้วยตนเอง จากนั้นปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความคิดเห็นตามคำแนะนำ

3.4 เสนอแบบสอบถามความพึงพอใจต่อผู้เชี่ยวชาญและหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ IOC (Index of Item Objective Congruence) ถ้าค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปถือว่า มีความสอดคล้องในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ผลปรากฏว่า ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับพฤติกรรมและมีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่ต้องการวัดทุกข้อ

3.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง
การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนเรียน (Per-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้รายงานสร้างขึ้น ก่อนที่จะดำเนินการสอนด้วยสื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง ภาพยนตร์ไทยสุริยาจำนวน 30 ข้อ ตรวจแล้วเก็บคะแนนไว้

2. ดำเนินการสอนโดยใช้สื่ออินโฟกราฟิกร่วมกับการสอนแบบสร้างสรรค์ เรื่องภาพยนตร์ไทยสุริยา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งประกอบด้วย ประวัติความเป็นมา ลักษณะคำประพันธ์ เนื้อเรื่อง การวิเคราะห์คุณค่าวรรณคดี เป็นต้น ใช้เวลาในการศึกษา รวม 12 ชั่วโมง

3. ทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดิม แล้วบันทึกผลเพื่อเปรียบเทียบกับก่อนเรียน โดยใช้ t-test

4. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิก

5. รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปวิเคราะห์หาค่าทางสถิติและสรุปผลการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล หรือ สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนที่เรียนด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแตกต่างโดยใช้สถิติ (t-test dependent)

2. การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนของนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมแตกต่างกัน โดยใช้สถิติ (One way anova)

3. การวิเคราะห์ความพึงพอใจในการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังได้รับการจัดเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิก ด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

จากการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล ผลวิจัยปรากฏว่า ตาราง 1 แสดงตารางผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนที่จัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิก

จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนของนักเรียน			
		$\bar{X}$	S.D.	t	p
33	30 (ก่อนเรียน)	9.24	2.305	14.783*	.000
33	30 (หลังเรียน)	18.85	4.266		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตาราง 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิก มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X} = 18.85$) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X} = 9.24$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 2 แสดงตารางการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย
ของนักเรียนที่มีพื้นความรู้เดิมแตกต่างกัน

พื้นความรู้ เดิม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	14.294	7.147		
					74.256	.000
	ภายในกลุ่ม	30	2.888	0.096		
	รวม	32	17.182			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตาราง 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนจำแนกตามกลุ่มพื้นความรู้เดิมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ (Scheffe') ปรากฏดังตารางที่ 3

ตาราง 3 แสดงตารางการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย
ของนักเรียนที่มีพื้นความรู้เดิมแตกต่างกันเป็นรายคู่

พื้นความรู้เดิม	คะแนนเฉลี่ย	กลุ่มต่ำ 1.40	กลุ่มปานกลาง 2.18	กลุ่มสูง 3.25
กลุ่มต่ำ	1.40	-	-	-
กลุ่มปานกลาง	2.18	*	-	-
กลุ่มสูง	3.25	*	*	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตาราง 2 พบว่า การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนที่มีพื้นความรู้เดิมแตกต่างกันเป็นรายคู่ นักเรียนที่มีพื้นความรู้แตกต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มที่มีความรู้เดิมสูงมี

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่มีพื้นฐานความรู้ปานกลาง และต่ำ และนักเรียนกลุ่มที่มีพื้นฐานความรู้ปานกลางมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4 แสดงตารางผลการศึกษาความพึงพอใจในการเรียนวรรณคดีไทยของ นักเรียนหลังได้รับการจัดเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ร่วมกับสื่ออินโฟ กราฟิก

รายการประเมิน	ผลการประเมิน		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับความเหมาะสม
ด้านสื่ออินโฟกราฟิก	3.84	0.29	มาก
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.62	0.19	มากที่สุด
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้	4.56	0.15	มากที่สุด
ภาพรวม	4.34	0.13	มาก

จากตาราง 4 พบว่าผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ในการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนหลังได้รับการจัดเรียนรู้ แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ร่วมกับอินโฟกราฟิก โดยภาพรวมมีระดับความ พึงพอใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย($\bar{X}$ =4.34,SD=0.13) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ =4.62,SD=0.19) ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ผู้เรียน มี ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ =4.56,SD=0.15) และด้านสื่อ อินโฟกราฟิก ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ =3.84,SD=0.29)

การอภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการ จัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิก พบว่าคะแนน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนของนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมแตกต่างกัน พบว่า นักเรียนกลุ่มที่มีความรู้เดิมสูงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่า นักเรียนกลุ่มที่มีพื้นฐานความรู้ปานกลางและต่ำและนักเรียนกลุ่ม ที่มีพื้นฐานความรู้ ปานกลางมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ เดิมต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจากการมีพื้นฐานความรู้ เดิมที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้มากขึ้น รวดเร็วขึ้น และมีความเข้าใจ แจ่มแจ้ง ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ ผู้เรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมอยู่ในกลุ่มสูง จึงมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยสูงตามไปด้วย ส่วนนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ เดิมอยู่ในกลุ่มต่ำ จึงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำตามไปด้วยเช่นกัน ซึ่ง สอดคล้องกับผลการวิจัยของบลูม (1982) ที่พบว่า พื้นความรู้เดิมทาง คณิตศาสตร์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ กล่าวคือ พื้นความรู้เดิมทางคณิตศาสตร์เป็นตัวแปรหนึ่งที่สามารถอธิบายความ แปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ตอนปลายเทอมได้ถึง ร้อยละ 50 ซึ่งผลการศึกษาเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากการ จัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) เป็นวิธีการจัดการ เรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญถูกพัฒนามาจากกระบวนการใช้ปัญหา เป็นฐาน (Problem Based Learning: PBL) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในรูปแบบการ สอนแบบ Active Learning คือการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความ ตื่นตัว มุ่งเน้นทักษะความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ โดยมีองค์ประกอบที่

สำคัญ คือ การจัดสภาพแวดล้อมหรือบรรยากาศในการเรียนรู้ที่เหมาะสม ใช้สื่อกระตุ้นให้เกิดทักษะการคิด โดยผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าแสวงหาข้อมูล ได้ลงมือปฏิบัติจริงจนค้นพบความรู้ ฝึกให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมแบบร่วมมือมากกว่าการแข่งขัน การใช้กระบวนการทำงานเป็นกลุ่มและมีกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ สามารถวิเคราะห์เป็น จนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ตามขั้นตอนการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานทั้ง 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 กระตุ้นความสนใจ โดยใช้สื่ออินโฟกราฟิกและการใช้เกมเพื่อกระตุ้นความคิดของผู้เรียนให้เกิดความอยากเรียน อยากรู้ อยากค้นหาคำตอบ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพร นະมาะกะ (2562) พบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยสื่อการสอนอินโฟกราฟิกแบบภาพนิ่ง สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ขั้นตอนที่ 2 ตั้งปัญหาแบ่งกลุ่มตามความสนใจ ผู้เรียนช่วยกันตั้งปัญหาที่ตนเองสนใจจากสื่ออินโฟกราฟิกที่ผู้สอนนำเสนอ เมื่อผู้เรียนพบปัญหาแล้วจึงทำการแบ่งกลุ่มตามความสนใจ ขั้นตอนที่ 3 ค้นคว้าและคิด ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มช่วยกันศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยผู้สอนจะเดินตามกลุ่มเพื่อให้คำปรึกษาเวลาที่ผู้เรียนมีปัญหา ขั้นตอนที่ 4 นำเสนอผลงาน ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานได้หลากหลายรูปแบบตามความคิดสร้างสรรค์ของแต่ละกลุ่ม ขั้นตอนที่ 5 ขึ้นประเมินผล ผู้เรียนร่วมกันประเมินผลการเรียนรู้ โดยประเมินจากการลงมือปฏิบัติกิจกรรมการทำงานกลุ่มชิ้นงานและใบงาน ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของตนเองและกลุ่ม ซึ่งการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานจะสามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ ทักษะทางความคิด ทักษะการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลธิชา นามา (2560) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ .05

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจในการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนหลังได้รับการจัดเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกิจกรรม

การจัดการเรียนรู้นักเรียนมีความพึงพอใจด้วยมากที่สุดเป็นลำดับที่หนึ่ง ทั้งนี้ เป็นเพราะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ช่วยให้ผู้เรียนรู้จักการทำงานโดยใช้กระบวนการกลุ่มร่วมกับเพื่อน นักเรียนได้รู้จักสืบค้นจากแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ เพิ่มเติม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก กระบวนการเรียนรู้ทั้ง 5 ขั้นตอนได้ฝึกให้ผู้เรียนฝึกการตั้งปัญหาและแสวงหาคำตอบร่วมกัน แล้วมาสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ของตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลธิชา นานา (2560) พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะแนวทางของผู้สอนช่วยสร้างบรรยากาศให้ครูกับนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน จัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ที่แปลกใหม่ โดยมีผู้สอนคอยให้คำแนะนำและช่วยเหลือผู้เรียนได้อย่างทั่วถึงในการทำกิจกรรมกลุ่มย่อย สนับสนุนผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ สอดคล้องกับแนวคิดของ วิริยะ ฤชชัยพาณิชย์ (2558, หน้า 34) ที่กล่าวว่า บรรยากาศของการจัดการเรียนรู้แบบสร้างเป็นฐานที่สำคัญต้อง การสนับสนุนให้ผู้เรียนได้คิดโดยผู้สอนหลีกเลี่ยงการอธิบายอย่างละเอียดแต่พยายามให้ค้นหาคำตอบด้วยตนเอง

ด้านสื่ออินโฟกราฟิก นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เป็นเพราะสื่ออินโฟกราฟิกช่วยเพิ่มความน่าสนใจ ความเข้าใจและจดจำเนื้อหาได้มากยิ่งขึ้น ทำให้เพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของพัชรา วาณิชสิน (2558) พบว่าศักยภาพของอินโฟกราฟิกในการเพิ่มคุณภาพการเรียนรู้ สามารถประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมือจัดการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มคุณภาพการเรียนรู้ได้ในสองมิติ มิติแรก คือ การใช้อินโฟกราฟิกเป็นเครื่องมือสื่อสารสร้างความน่าสนใจ ความเข้าใจ และการจดจำได้ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 94.99 และมิติที่สอง คือ การใช้อินโฟกราฟิก เป็นสื่อการเรียนรู้สร้างความพึงพอใจในการเรียนรู้ผ่านการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพด้วยความชัดเจนและเข้าใจ บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการ โดยผลการใช้อินโฟกราฟิกเป็นสื่อ

การเรียนรู้จากงานวิจัยฉบับเดียวกันพบว่า อินโฟกราฟิกช่วยสร้างความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดด้วยค่าเฉลี่ย 4.82 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของชลธิชา นานา (2560) พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ในการจัดกิจกรรมผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ และรู้จักตั้งประเด็นปัญหา โดยใช้คำถามหรือยกตัวอย่างสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ใหม่ ๆ
2. ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยปฏิบัติจริงแต่ละครั้งควรจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับเวลาและควรมีความยืดหยุ่นให้เหมาะสมเพราะความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคนไม่เท่าเทียมกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรพัฒนาสื่ออินโฟกราฟิกให้เป็นอินโฟกราฟิกแบบเคลื่อนไหว เพื่อให้เกิดความน่าสนใจ
2. ควรพัฒนาสื่ออินโฟกราฟิกที่สามารถนำไปบูรณาการกับรายวิชาอื่น ๆ เพื่อให้เกิดสื่อการสอนที่มีความหลากหลาย น่าสนใจ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน**

พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กุลิสรา จิตรชญาวนิช. (2562). **การจัดการเรียนรู้.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชลธิชา นานา. (2561). **การศึกษามลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี**

ไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ

การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน. วารสารศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศิลปากร, 16 (2), 113 – 128.

ชาราร์ห์ หะยีแวฮามะ. (2560). การสร้างสื่อมัลติมีเดียโดยใช้เทคนิคการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านในรายวิชาภาษาไทย เรื่องการแจกลูกสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-6 โรงเรียนเตรียมศึกษาวิทยา จังหวัดปัตตานี. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการเรียนรู้และสื่อสารมวลชน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

ณัฐพล จาดยางโตน. (2561). พัฒนาการวรรณคดีไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 2).

เชียงใหม่ : ดาราวรรณการพิมพ์.

พัชรา วาณิชวสิน. (2558). ศักยภาพของอินโฟกราฟิก (Infographic) ในการเพิ่มคุณภาพการเรียนรู้. วารสารปัญญาภิวัฒน์, 7 (2), 227-240.

พรรณรอง รัตน์ไชย. (2559). สภาพปัญหาและการนำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวรรณคดีและวรรณกรรมในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พองจันทร์ สุขยิ่ง และคณะ. (2558). หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

ยงยุทธ อังคสัญลักษณ์. (2559). ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้กระบวนการ 5 ขั้นที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์และทัศนคติการเรียนรู้เชิงรุกของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2551). เอกสารประกอบการสอนวิชาสัมมนาหลักสูตรและการสอนภาษาไทย. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วิริยะ ฤาชัยพานิชย์. (2562). สอนสร้างสรรค์ เรียนสนุกยุค 4.0. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.

สุภาพร นະมามะกะ. (2562). การพัฒนาสื่อการสอนอินโฟกราฟิกแบบ ภาพนิ่งเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยี การเรียนรู้และสื่อสารมวลชน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี

อนูวัติ คุณแก้ว. (2562). การวัดผลและประเมินผลการศึกษาแนวใหม่. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Netty Apriyanti. (2018). Needs Analysis Of Infographic Media Using Technology for Learning Physics. Journal Kurikulum & Pengajaran Asia Pasifik, 8 (1), 43-50